ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ & Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ ECUMENICAL PATRIARCHATE ARCHDIOCESE OF THYATEIRA & GREAT BRITAIN

ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ THE WORD OF OUR LORD

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΛΩΝΟΥ & ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ (Άρχὴ Τριωδίου) 9 Φεβρουαρίου 2025 Ήχος πλ. δ΄. Άριθμ. 267 SUNDAY OF TAX-COLLECTOR & PHARISEE (Triodion begins) 9 February 2025 Plagal of the 4th Mode. No. 267

Νικηφόρου μάρτυρος, Παγκρατίου ἐπισκόπου Ταυρομενίου, Μαρκέλλου ἐπισκόπου, Φιλαγρίου ἐπισκόπου Πάφου Nicephorus martyr, Marcellus martyr, Philagrius & Pancratius

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Β΄ Τιμ. γ΄, 10-15

🏲 έκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς L μου τῆ διδασκαλία, τῆ ἀγωγῆ, τῆ προθέσει, τῆ πίστει, τῆ μακροθυμία, τῆ ἀγάπη, τῆ ὑπομονῆ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἶά μοι ἐγένετο ἐν Άντιοχεία, ἐν Ἰκονίω, ἐν Λύστροις, οἵους διωγμούς ύπήνεγκα καὶ ἐκ πάντων με έρρύσατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται. Πονηροί δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε έν οἶς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ίερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι είς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς έν Χριστῷ Ἰησοῦ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΝ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ήχος πλ. δ΄.

Έξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

EPISTLE READING

2 Tim. 3: 10-15

imothy, my son, you have observed my teaching, my conduct, my aim in life, my faith, my patience, my love, my steadfastness, my persecutions, my sufferings, what befell me at Antioch, at Iconion, and at Lystra, what persecutions I endured; yet from them all the Lord rescued me. Indeed all who desire to live a godly life in Christ Jesus will be persecuted, while evil men and impostors will go on from bad to worse, deceivers and deceived. But as for you, continue in what you have learned and have firmly believed, knowing from whom you learned it and how from childhood you have been acquainted with the sacred writings which are able to instruct you for salvation through faith in Christ Jesus.

RESURRECTION APOLYTIKION

Plagal of the 4th Mode

You the Compassionate came down from above, you accepted burial for three days, that you might free us from the passions. Our life and resurrection, Lord, glory to you!

Prayer is doxology, praise, thanksgiving, confession, supplication and intercession to God. "When I prayed I was new", wrote a great theologian of Christian antiquity, "but when I stopped praying I became old". Prayer is the way to renewal and spiritual life. Prayer is aliveness to God. Prayer is strength, refreshment, and joy. Through the grace of God and our disciplined efforts prayer lifts us up from our isolation to a conscious, loving communion with God in which everything is experienced in a new light. Prayer becomes a personal dialogue with God, a spiritual breathing of the soul, a foretaste of the bliss of God's kingdom.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Λουκ. ιη΄, 10-14

Γίπεν ὁ Κύριος τήν παραβολὴν ταύτην "Ανθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ίερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἶς Φαρισαῖος καὶ ό έτερος τελώνης. ό Φαρισαῖος σταθείς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὖτος ὁ τελώνης νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι, άλλ' ἔτυπτεν είς τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων. ό Θεός, ίλάσθητί μοι τῶ ἁμαρτωλῶ. λέγω ύμῖν, κατέβη οὖτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ γὰρ ἐκεῖνος. ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν έαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν έαυτὸν ὑψωθήσεται.

GOSPEL READING

Luke 18: 10-14

The Lord said this parable, Two **I** men went up into the temple to pray, one a Pharisee and the other a tax collector. The Pharisee stood and prayed thus with himself, 'God, I thank you that I am not like other men, extortioners, unjust, adulterers, or even like this tax collector. I fast twice a week, I give tithes of all that I get.' But the tax collector, standing far off, would not even lift up his eyes to heaven, but beat his breast, saying, 'God, be merciful to me a sinner!' I tell you, this man went down to his house justified rather than the other; for everyone who exalts himself will be humbled, but he who humbles himself will be exalted.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΟΣ

«Σταθείς πρός ἑαυτόν, ταῦτα προσηύχετο»

οξάζουμε τήν Τρισυπόστατο Θεότητα ὅπου μᾶς ἀξίωσε νά ἔλθομεν εἰς τό εὐλογημένο Τριώδιο, τήν προετοιμασία γιά τήν Άγία καί Μεγάλη Σαρακοστή, περίοδον ἐντατικῆς πνευματικῆς προετοιμασίας γιά νά προϋπαντήσομεν τόν ἀναστάντα Κύριον εἰς τήν καρδία μας.

Ή παραβολή τοῦ Εὐαγγελίου ἐρευνᾶ τό θεμελιῶδες ἐρώτημα τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου ἀντιδιαστέλλοντας τά πρότυπα δύο ἀνθρώπων, τοῦ Τελώνου καί τοῦ Φαρισαίου. Ἄς ἐξετάσουμε κατ' ἀρχάς τά κοινά χαρακτηριστικά τῶν δύο αὐτῶν προτύπων. Καί οἱ δύο πιστεύουν στόν Θεό γιατί καί οἱ δύο προσεύχονται. Καί οἱ δύο πηγαίνουν στήν συναγωγή καί οἱ δύο λατρεύουν τόν Θεό γιατί βρίσκονται στό «ἱερόν». Καί ὅμως μόνον ὁ Τελώνης σώζεται; Τό πρῶτο ἑπομένως μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ὅτι ἡ πίστη στό Θεό καί ὁ ἐκκλησιασμός παρ' ὅτι ἀπαραίτητα ἀπό μόνα τους δέν έγγυοῦνται τήν σωτηρία.

Ας κοιτάξουμε τώρα τήν διαφορά τῶν δύο. Αὐτή προσδιορίζεται ἀπό τό Εὐαγγέλιο στό" περιεχόμενο τῆς προσευχῆς, σάν μαρτυρία τῆς κατάστασης τῆς καρδίας τους. Ὁ Φαρισαῖος αἰσθάνεται ὅτι εἶναι « ἐντάξει» ἀπέναντι τόν Θεό γιατί ἀκολουθεῖ τίς τυπικές διατάξεις τῆς θρησκείας, νηστεύει καί κάνει ἐλεημοσύνη. Ὁ Τελώνης ἀντίθετα βιώνει μέ ἔντονο πόνο - «*ἔτυπτεν* τὸ στῆθος αὐτοῦ» - στήν καρδιά του τά λόγια τοῦ Δαυίδ «Ἐγώ δέ εἰμι σκώληξ καί οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων καί ἐξουθένημα λαοῦ» (Ψαλμ. ιθ΄ 7). 'Ο Φαρισαῖος μέ αὐτάρκεια - «σταθείς πρός έαυτόν» - περιαυτολογεῖ καί ὑψώνει ἑαυτόν ἐνῶ ὁ Τελώνης «μακρόθεν» ἱκετεύει καί ταπεινώνεται, «οὐκ ἤθελε τούς ὀφθαλμούς εἰς τόν οὐρανόν ἐπᾶραι». Ὁ Φαρισαῖος κατηγορεῖ μέσα του τόν άδελφό του ἐνώ ὁ Τελώνης εἶναι αἰσθάνεται τόσο συντετριμμένος ἀπό τήν δική του ἀθλιότητα πού δέν ἔχει δύναμη νά κοιτάξει τούς ἄλλους. Στίς διαφορές αὐτές πρέπει λοιπόν νά εὑρίσκεται ή σωτηρία τοῦ ἐνός καί ἡ καταδίκη τοῦ ἄλλου.

Ή αὐτάρκεια τῆς ψυχῆς πού αἰσθάνεται δικαιομένη μέ κάποια ἔργα ἀνεξάρτητα ἀπό τόν Θεό καί ἀνώτερη ἀπό τούς ἄλλους ἀνθρώπους πάσχει ἀπό ὑπερηφάνεια. ἀντίθετα ἡ ψυχή πού βιώνει συντριβή ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί νοιώθει παντελῶς ἀνάξια νά σηκώσει τά μάτια στόν οὐρανό κοσμεῖται μέ τήν ἀγία ταπείνωση. Ὁ Ἅγιος Ἰσαάκ ὑπέροχα συγκεφαλαιώνει τήν μονα-

δική ἀξία τῆς ταπείνωσης λέγοντας ὅτι εἶναι «ἡ στολή τῆς θεότητος» (Λόγος κ΄). Ὁ Κύριος ὅταν θέλησε νά φανερωθεῖ στούς ἀνθρώπους καί γνωρίζοντας τήν ἀθλιότητα στήν ὁποίαν εἴχαμε περιπέσει φόρεσε τήν οὐσία μας γενόμενος τέλειος ἄνθρωπος παραμένοντας τέλειος Θεός. Φανερώθηκε σέ μᾶς καί γιά χάρη μας μέ ταπείνωση καλύπτοντας τήν ἀπρόσιτη θεότητα Του μέ τήν πεπερασμένη ἀνθρωπότητά μας. Έδειξε μέ αὐτόν τόν τρόπο ὅτι γιά νά σωθοῦμε πρέπει καί ἐμεῖς νά ταπεινωθοῦμε.

Ή άγία ταπείνωση πηγάζει βαθειά ἀπό τήν καρδία σάν συναίσθηση τῆς ἀσθένειάς της ὅπως διδάσκει ὁ Ύλγιος Ἰσαάκ «Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅστις ἐγνώρισεν τήν ἰδίαν αὐτοῦ ἀσθένειαν» (Λόγος κα΄). Όταν ὁ ἄνθρωπος αἰσθανθεῖ πέρα ἀπό ὑποκρισία καί προσποίηση τήν ἀδυναμία νά νικήσει τά πάθη καί τίς κακίες τότε ἡ ψυχή συντρίβεται καί πονάει. Ὁ πόνος διώχνει τήν πνευματική ἀναισθησία καί χαύνωση τῆς καρδίας, καί γεννάει πνευματική ἐπαγρύπνηση καί ἐγρήγορση.

'Ο ἄνθρωπος δέν μπορεί νά αἰσθανθεῖ τήν «ἰδίαν ἀσθένειαν» χωρίς τήν χάριν τοῦ Κυρίου κατά τό εὐαγγελικό «Χωρίς Ἐμοῦ οὐ δύνασθαι ποιεῖν οὐδέν» (Ἰω. ιε΄ 5-6) καί «Πᾶσα δόσις ἀγαθή καί πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἀπό τοῦ Πατρός τῶν φώτων» (Ἰακ. 1, 17). Ὁ Θεός εἰς τήν άνυπέρβλητον ἀγάπη Του γιά τό ἐξαθλιωμένο πλάσμα του παραχωρεῖ νά πέσει ὁ ἄνθρωπος σέ ψυχικούς καί σωματικούς πειρασμούς ἀνάλογους μέ τήν δύναμη του. Οἱ πειρασμοί σάν τά κύματα τῆς θάλασσας ξεβράζουν μέ τόν χρόνο τά νεκρά ψάρια καί τίς ἀκαθαρσίες στήν ἐπιφάνεια, κάνουν τήν ψυχή νά γνωρίσει τί λογής πάθη καί κακίες κρύβει βαθειά μέσα της. ή ψυχή βιώνοντας τήν στέρηση τῆς βοήθειας τοῦ Θεοῦ προσεύχεται, ἱκετεύει καί ταπεινώνεται. Καί τότε ἔρχεται σέ ἐπίγνωση τῆς μεγαλωσύνης τοῦ Θεοῦ κατά τό ψαλμικό «Καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει» (Ψαλμ. ν΄) γιατί μόλις ἡ καρδία ταπεινωθεῖ βαθειά αἰσθάνεται τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ἔρχεται ἡ θεία βοήθεια καί γεμίζει χαρά, θάμβος καί πίστη. Καί αὐτά μέ τήν σειρά τους δυναμώνουν ἀκόμη πιό πολύ τήν προσευχή καί τήν πίστη, καί ἀνέρχεται ἡ ψυχή ἀπό χαρά καί θάμβος σέ χαρά καί θάμβος, καί γλυκαίνεται στήν προσευχή. Γίνεται ἡ προσευχή αὐτή ὁ θησαυρός τοῦ ἀνθρώπου ἀσφαλισμένος ὅλο καί βαθύτερα στήν καρδίαν του μέχρις ὅτου πλέον «ἀναδίδει ἀκαταπαύστως τάς εὐχαριστηρίους δεήσεις δι΄ ἀλαλήτων φωνῶν, κινούμενος ἐκ τῆς ύπερβολικῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καί ἐκπληττόμενος διά τό ὑπερβάλον τῆς χάριτος αὐτοῦ» (Λόγος κα΄). "Ας ίκετεύσομεν καί ἐμεῖς ἀδελφοί τόν γλυκύτατον Ἰησοῦ, τόν Κύριόν μας καί Θεόν μας, νά μᾶς χαρίσει μέ τήν ὰγία ταπείνωση τέτοια προσευχή στήν καρδία μας. Άμήν.

SERMON ON THE EPISTLE READING

This short parable is one of the best known, coming as it does, at the beginning of the period of the Triodion. This coming week is facility. period of the Triodion. This coming week is fast free reminding us not to pat ourselves on the back for how good we are, but to remind us that we should see humility like the Tax collector demonstrated as our aim in life and particularly now, as we embark on the Great Fast in a couple of weeks.

There is a current saying concerning humility of one of our most recent saints – St Silouan of the Holy Mountain - that is frequently quoted nowadays: "Keep thy mind in hell, and despair not". The background to this saying is as follows. St Silouan was at the time a monk on Mt Athos seeking the hesychastic ideal of perpetual prayer and the vision of uncreated light. He was struggling to acquire humility and this saying "came into his soul" as an answer to prayer from God. With it came a vision of what Hell is like, and over the years he was able to frequently recover this vision to remind himself of his lack of humility and his need for further effort and Grace.

Can we apply this saying to our own lives, we who are not monks, nor on Mt Athos?

There are certain difficulties. The first is that without doubting St Silouan's vision in any way, we need to accept that most visions that people receive are particular to that individual, in the particular circumstances that they find themselves. They are given by God to an individual, to strengthen, warn and encourage. And it is a fact that when God speaks to us like this we see ourselves as we truly are, which can be unpleasant!

We cannot know why God granted this vision to St Silouan, but it has all the hallmarks of a personal revelation.

When recounting the phrase St Silouan used the Russian word for Hell, not Hades the place where the dead wait (see *Luke* 16:23), so it is the place of punishment that exists after the final judgement at the end of time. It is there for those of whom Christ says "*I never knew you!*" (*Matt.*7:23). Can we, who have not been granted St Silouan's Vision have any true idea of what this state may be? In truth we cannot. We could however, attempt to imagine it. Hesychasts, like St Gregory Palamas and those whose writings are recorded in the Philokalia are very wary of imagination, and for good reason. If we try to imagine things that we can know virtually nothing about, like Hell, we will be led to distraction, depression and a drift away from the love of God.

The hesychasts were (and are) concerned to still the turmoil in our minds so that we move into a state where we discard our distracting thoughts and imagination and find "the sound of a light breeze" (3 Reigns 19:12) through which we communicate with God.

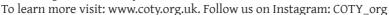
So, what then of the humility of the Tax Collector? Oddly, we can learn something from the Pharisee. He seems to know himself and this is vital for all of us. Forget the cardboard cut out we present to others, accept the sinful failure that we each are, but... and here is a very important BUT... for we must remember, that we have been given so many gifts by God. It is in our recognition of these gifts, the knowledge that we are absolutely nothing without them, brings us to give thanks to God. Sincere thanksgiving is the antidote to Pride! Truly then we can say "God be merciful to me a sinner". (Luke 18:13) Hoping that one day we may hear his voice say "Well done, good and faithful servant... Enter into the joy of your Lord!" (Matt. 25:21ff).

Protopresbyter Stephen Maxfield

Christian Orthodox Thyateira Youth (COTY)

Are you between the ages of 16-35? If yes, join us at Christian Orthodox Thyateira Youth, our official Archdiocesan Youth and Young Adult Ministry.

Visitors Are Welcome

We would like to thank you for visiting and worshiping with us today. Kindly know that although all are welcome to attend our Sacred Services, a prerequisite to receive Holy Communion is unity in the Faith, as well as spiritual preparation by prayer, fasting, and regular participation in the Sacrament of Holy Confession. Non-Orthodox Christians are kindly requested to refrain from receiving Communion. All are, however, welcome to partake of the "antidoron" (blessed bread) distributed by the clergy at the conclusion of the Service, as well as to introduce themselves while doing so.

To learn more about Orthodox Christianity and to join the online Archdiocesan Discover Orthodoxy Class, please email: archdiocesanprivateoffice@gmail.com

Archdiocese of Thyateira & Great Britain, 5 Craven Hill, London W2 3EN Tel.: 020 7723 4787 • E-mail: archthyateira@gmail.com • Website: www.thyateira.org.uk

Learn Byzantine Music

www.byzantinepsalmist.com

info@byzantinepsalmist.com

